

Symfonisk samverkan:

Akademiska kapellet under Carl Rune Larsson

1960- och 70-talet var en period av omvälvning och förändring av både mål och organisation av hela det svenska musiklivet. Detta påverkade också universitetets musikliv. Akademiska kapellets verksamhet utökades och fick delvis nytt innehåll samtidigt som de gamla traditionerna bevarades.

Genom seklerna har posten som director musices besittits av personer med varierande musikalisk färdighet: Rectores cantus, organister, violinister, kompositörer och musikteoretiker. I juli 1967 utnämndes för första gången på länge en professionell dirigent, nämligen Carl Rune Larsson som då var dirigent för Gävleborgs läns orkesterförening.

För Carl Rune Larsson var Symfonisk samverkan sedan länge ett motto och det var också titel och mål för den rapport han presenterade 1973 om utvecklingen av musiklivet i Uppsala och detta markerade också till stor del hans period som Akademiska kapellets dirigent. Denna samverkan sammanfaller också med gamla traditioner i orkesterns historia. Orkestern har sedan sekler samarbetat med musik och dramahögskolorna i Stockholm och Göteborg och orkestern samarbetar också med Uppsala kammororkester som grundades 1968 av just Carl Rune Larsson.

Orkestern kunde nu spela stora och krävande verk som sällan eller aldrig framförts tidigare och även uruppföranden av bl.a. uppsalakompositörerna Erik Blomberg, Ingmar Milveden och Åker Eriksson.

Detta okonventionella program gav Akademiska kapellet en egen profil i konsertserien, jämfört med besökande orkestrars. Orkestern är även nu till större delen en amatörorkester, men den har höjt sitt professionella mål.

Orkesterns storlek spelar naturligtvis en stor roll med ett sådant program. Under 1970-talet ökade antalet gradvis till ungefär 75 aktiva musiker.

Uppdelningen av orkestern i två grupper slopades och orkestern framträder återigen i sin helhet.

Som tidigare är de akademiska högtiderna en viktig del av orkesterns verksamhet. Antalet professorsinstallationer har ökat och doktorspromotionerna har vuxit kraftigt.

Här förnyas också repertoaren: installationsmusiken väljs med hänsyn till professors ämne. Utöver de vanliga repetitionerna införs nu stämrepetitioner med respektive stämledare som instruktör.

Man inför också en ny form av kombinerad repetitions- och konsertresor till bl.a. Spanien, Italien och Jugoslavien.

Den ursprungliga sammankopplingen mellan kyrkan och universitetet har sedan länge försvunnit. Förutom att vara universitetets ensemble har orkestern i stället kommit att bli uppsalaområdets symfoniorkester.

Anna Johnson